

**Alkotmánybíróság részére
a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján**

Indítványozó: [REDACTED]

Jogi képviselő: Dr. Dezső Antal ügyvéd

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 00153 - 0 / 2023		
Érkezett: 2023 JAN 20.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☐ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Meilleklet: 5	Kezelőiroda: <i>[Signature]</i>

Alulírott dr. Dezső Antal ügyvéd [REDACTED]

indítványozó meghatalmazott jogi képviselőjeként a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság 25.B.10.252/2021/15. sz. ítéletével és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.11187/2021/3. sz. végzésével szemben az Alaptörvény 24. cikk (2) d) pontja alapján, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, a törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság 25.B.10.252/2021/15. sz. hozott ítéletének és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.11187/2021/3. sz. hozott végzésének alaptörvény-ellenességét, mivel azok megsértették az indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti jó hírnévhez való alkotmányos alapjogát, és megsértették az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát, ennél fogva kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az alapjog-sérelmet megállapítani és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a bírósági határozatokat megsemmisíteni szíveskedjék.

I. Eljárási feltételek:

[REDACTED] mint indítványozó 2020. augusztus 3. napján fejejelentést tett [REDACTED] vádlottal mint újságíróval szemben a Btk. 226.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti minősülő folytatólagosan, nagy nyilvánosság előtt, jelentős érdeksérelmet okozva elkövetett rágalmazás vétsége miatt az alábbiakra tekintettel.

2020. július 27. napján „Egyszer csak azt láttam, hogy fel-le mozog a feje a lábam között” címmel közölte az [REDACTED] nternetes portál [REDACTED] elkövető újságcikkét a [REDACTED] egykori növendékeit ért bántalmazásokról.

A cikk azt tartalmazza, hogy [REDACTED] szexuálisan zaklatta az [REDACTED] növendékeit.

Ezt követően 2020. augusztus 1. napján [REDACTED]
[REDACTED] címmel közölte az [REDACTED]
internetes portál [REDACTED] arik elkövető ugyanezen tárgyban írt újabb újságcikkét,
amelyben a feljelentett azt közölte le, hogy 90-es években [REDACTED] kirúgta [REDACTED]
[REDACTED] az intézmény akkori vezetője szexuális visszaélés miatt.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság által 25.B.10.252/2021/15. sz.
hozott és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.11187/2021/3. sz.
hozott végzésével jogerőssé vált döntése [REDACTED] vádlottat a Btk. 226.§ (1)
bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) és c) pontja szerint minősülő folytatólagosan,
nagy nyilvánosság előtt, jelentős érdeksérelmet okozva elkövetett rágalalmazás vétsége
alóli, az indítványozó által képviselt magánvád alól felmentette.

1) Tekintettel arra, hogy a sérelmezett cikkek tárgya az indítványozó korábbi állítólagos
magatartása, és az indítványozó az alapügyben mint magánvádló vett részt, az
indítványozó érintettsége megállapítható.

2) Figyelemmel arra, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.B.10.252/2021/15. sz.
hozott ítéletével szemben az indítványozó fellebbezéssel élt, majd a Fővárosi
Törvényszék 22.Bf.11187/2021/3. sz. hozott végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a
vádlott felmentését érintően helybenhagyta, az indítványozó a rendes jogorvoslati
lehetőségeit kimerítette.

3) Az indítványozó jogi képviselője a jogerős ítéletet 2022.11.02. napján vette át
cégkapun keresztül, ennél fogva az Abtv. 30.§ (1) bekezdésébe foglalt határidőn belül
kerül sor az alkotmányjogi panasz előterjesztésére.

4) Az alkotmányjogi panasszal támadott döntések azon az alapon sértették az
indítványozó jó hírnévhez való jogát, hogy az eljárásban a Btk. 229.§ (1) bekezdésében
foglaltakkal, azaz büntető anyagi jogszabállyal ellentétesen került sor a valóság
bizonyítása jogintézményének alkalmazására, továbbá tévesen, ténybeli eltérés mellett
alapul a jogerős ítélet az ABH 1994. 219. számú alkotmánybírósági határozaton.
Ennél fogva az anyagi jogszabályok megsértésével hozott ítélet a vádlott felmentéséből
kifolyólag sérti az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésébe foglalt jó
hírnévhez való jogát.

A büntető anyagi jogszabályok megsértése abban realizálódott, hogy az elsőfokú
bíróság tévesen alkalmazta az Alkotmánybíróság ABH 1994. 219. számú döntését,
mivel az a konkrét ügy sértettjére nem vonatkozhatott, valamint a másodfokú bíróság
tévesen értelmezte és alkalmazta a valóság bizonyításának jogintézményét, amelynek
következményeképp a magánvádló bizonyítási indítványainak elutasítására is tévesen
került sor.

Mivel a magánvádló bizonyítási indítványainak elutasítása a büntető anyagi
jogszabályok téves értelmezésén alapult, a valóság bizonyítására vagy
ellenbizonyítására sor sem kerülhetett az eljárásban, amelyből kifolyólag az
indítványozónak sérült az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése szerinti
tisztességes eljáráshoz való jog is.

Mindezek alapján az indítványozó sérelme alapjogi érintettségű.

--O--

A fentiek alapján az indítvány az Abtv. 27.§ (1) bekezdésében és a (2) bek. a) és b) pontjaiban foglalt feltételeknek megfelel.

II. Érdemi rész

A Btk. 226. § (1) bekezdése alapján, aki valakiről más előtt a becsület csorbítására alkalmas tényt állít, híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 226. § (2) b) és c) pontja alapján a büntetés két évig terjedő szabadságvesztés, ha a rágalmozást nagy nyilvánosság előtt, vagy jelentős érdeksérelmet okozva követik el.

2020. július 27. napján „Egyszer csak azt láttam, hogy fel-le mozog a feje a lábam között” címmel közölte az Azonnali.hu internetes portál [REDACTED] lkövető újságcikkét a [REDACTED] egykori növendékeit ért bántalmazásokról. (I. tényállási pont)

A cikk azt tartalmazza, hogy [REDACTED] szexuálisan zaklatta az [REDACTED] növendékeit.

Ezt követően 2020. augusztus 1. napján [REDACTED] címmel közölte az [REDACTED] internetes portál [REDACTED] lkövető ugyanezen tárgyban írt újabb újságcikkét, amelyben a feljelentett azt közölte le, hogy 90-es években [REDACTED] kirúgta [REDACTED] z intézmény akkori vezetője szexuális visszaélés miatt. (II. tényállási pont)

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.B.10.252/2021/15.sz. hozott elsőfokú ítélete megállapította, hogy „a vád tárgyává tett, az I. és II. tényállási pontokban rögzített valamennyi, 1-5. sorszámmal jelölt kijelentés tényállítás, hiszen ezen kijelentések mindegyike a szöveg teljes kontextusában értékelve konkrét, a magánvádló által kifejtett múltbéli tevékenységre, illetve a magánvádlóval megtörtént eseményre utalnak. A bíróság e mellett azt is kétséget kizáróan megállapíthatta, hogy e tényállítások mindegyike alkalmas a sértett társadalmi megbecsülésének csorbítására, hiszen egyrészt kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmények elkövetését tulajdonítják a magánvádlónak, másrészt azt vázolják fel, hogy korábban ennek okán bocsátották el az intézménytől. Mindezek alapján a rágalmozás vétsége – tényállási szinten – megvalósult.” (25.B.10.252/2021/15.sz. ítélet 59.bek.)

A tényállásszerűen megvalósult cselekmény ellenére az elsőfokú bíróság a vádlott felmentését arra alapozta, hogy az újságíró vádlott a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a rá vonatkozó szakmai szabályokat megtartotta. E körben az elsőfokú bíróság hivatkozott az Alkotmánybíróság ABH 1994. 219. számú határozatára, amelyben az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „a becsület csorbítására alkalmas tényállítás, híresztelés, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata csak abban az esetben büntethető, ha az azt közlő személy tudta, hogy a közlése lényegét tekintve valótlan, vagy azért nem tudott annak valótlanágáról, mert a hivatása vagy foglalkozása alapján reá irányadó szabályok szerint – az adott állítás tárgyára, a közlés eszközére és címzettjeire tekintettel – elvárható figyelmet, vagy körületekintést elmulasztotta.” (25.B.10.252/2021/15.sz. ítélet 62.bek.)

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által hivatkozott ABH teljes terjedelmében akként szól – amelyre a magánvádló jogi képviselője is hivatkozott az elsőfokú bíróság ítéletével szemben benyújtott fellebbezésében –, hogy „a hatóság vagy hivatalos személy, valamint a közszereplő politikus becsületének csorbítására alkalmas - e minőségére tekintettel tett -, értéktételező kifejező véleménynyilvánítás alkotmányosan nem büntethető; a becsület csorbítására alkalmas tényállítás, híresztelés, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata pedig csak akkor büntethető, ha a becsület csorbítására alkalmas tény állító, híresztelő, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló személy tudta, hogy a közlése lényegét tekintve valótlan vagy azért nem tudott annak valótlanágáról, mert a hivatása vagy foglalkozása alapján reá irányadó szabályok szerint - az adott állítás tárgyára, a közlés eszközére és címzettjeire tekintettel - elvárható figyelmet vagy körületekintést elmulasztotta.”.

A Btk 4. § (1) bekezdése alapján Bűncselekmény az a szándékosan vagy - ha e törvény a gondatlan elkövetést is büntetni rendeli - gondatlanságból elkövetett cselekmény, amely veszélyes a társadalomra, és amelyre e törvény büntetés kiszabását rendeli, valamint a (2) bekezdés rögzíti, hogy társadalomra veszélyes cselekmény az a tevékenység vagy mulasztás, amely mások személyét vagy jogait, illetve Magyarország Alaptörvény szerinti társadalmi, gazdasági, állami rendjét sérti vagy veszélyezteti.

Az Alkotmánybíróság tehát a hivatkozott határozatában a sajtó szabadságának és a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás jogának – amelyet az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése rögzít – biztosítása érdekében határozta meg a fenti alkotmányos követelményt, amely – az indítványozó álláspontja szerint – a cselekmény társadalomra veszélyességének hiánya miatt zárja ki a bűncselekmény megvalósulását.

(A fentiek alapján – az ABH 1994. 219. számú határozatra hivatkozva – téves volt az az elsőbírői álláspont, hogy a vádlott által a cikkekben megfogalmazott becsületsértő állítások tényállásszerűek, de a cselekmény nem jogellenes, hiszen az ABH esetkörébe illő tényállás – társadalomra veszélyesség hiányában – nem is tényállásszerű.)

Mivel a magánvádló nem hatóság, nem hivatalos személy és nem közszereplő politikus, az ABH 1994. 219. számú határozat nem alkalmazható az alkotmányjogi panasszal érintett ügyben, a hivatkozott ABH nem szolgálhatott a vádlott felmentésének alapjául.

A Btk. 226.§ (1) bekezdése szerinti rágalmazás tényállása annak valóságtartalmától függetlenül megvalósul, amennyiben a vádlott által közölt/híresztelt tényállás a sértett becsületének csorbítására alkalmas. A sérelmezett tényeknek a becsület csorbítására való alkalmasságát az elsőfokú bíróság megállapította.

A Btk. 229. § (1) bekezdése alapján a rágalmazás bűncselekmény miatt nem büntethető az elkövető, ha a becsület csorbítására alkalmas tény valónak bizonyul.

A Btk. 229.§ (2) bekezdése alapján a valóság bizonyításának akkor van helye, ha a tény állítását, híresztelését, illetve az arra közvetlenül utaló kifejezés használatát a közérdek vagy bárkinek a jogos érdeke indokolta.

Mivel a magánvádló sértett nem hatóság, nem hivatalos személy és nem közszereplő politikus, becsület csorbítására alkalmas tény híresztelése – tehát tényállásszerű cselekmény – esetén a vádlott büntetőjogi felelősség alóli mentesüléséhez kizárólag a Btk. 229. § (1) bekezdése szerinti valóság bizonyítása adhat alapot a (2) bekezdésben szerinti feltételek fennállása esetén.

Az elsőfokú bíróság ítélete a valóság bizonyítására a helytelenül alkalmazott ABH okán nem tért ki.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság már foglalkozott a valóság bizonyításával, ugyanakkor a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a valóság bizonyítása körében a bizonyítandó tények tárgyát, és összemosta az ABH 1994. 219. számú határozat szerinti szakmai sztemderdeknek megfelelő újságíró magatartás bizonyítását a valóság bizonyításával.

A Fővárosi Törvényszék helytelen jogi álláspontja a 22.Bf.11187/2021/3. sz. végzés (48) bekezdéséből is kitűnik:

“Mivel [REDACTED] vádlott nem állított szándékosan valótlan tényeket és az általa állított, a magánvádló által sérelmezett tények valóságát a bizonyítási eljárás során értékelt bizonyítékok tükrében a bíróság elfogadta, az elkövetőnek mentesülnie kell a büntetőjogi felelősségre vonás alól. A büntetőjogi felelősség körében a fent kifejtettek bírnak relevanciával. Megállapítható, hogy a vádlott hosszabb időn keresztül kutatott a témában, a számára rendelkezésre álló információk alapján és keretek között megkeresésekkel élt, a magánvádlónak külön is lehetőséget biztosított a nyilatkozattételre, interjú adására, amely lehetőséggel a magánvádló nem élt.”

Ahogy fentebb rögzítésre került, az ABH 1994. 219. számú határozat hatóság, hivatalos személy és közszereplő politikus sértett esetén zárja ki a cselekmény tényállásszerűségét, míg a valóság bizonyításának tárgya az, hogy a sérelmezett állítások valósak vagy valótlanok.

Ezzel szemben a másodfokú bíróság azt vizsgálta a valóság bizonyítása körében, hogy a sérelmezett cikkekben a sérelmezett állításokat közölni volt-e alapja a vádlottnak, azaz a sérelmezett állításokat valóban közölték-e vele az interjúalanyok. Ugyanakkor a valóság bizonyításának nem az a tárgya, hogy valóban a sérelmezett állítást közölte-e az interjúalany a vádlottal, hanem az, hogy a sérelmezett állítás szerinti cselekmény megtörtént-e vagy sem.

A másodfokú bíróság tévesen értelmezte a valóság bizonyításának tárgyát azzal, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás arra irányult, hogy a vádlott gondosan járt-e el sérelmezett cikkek megírásakor, ezzel a Törvényszék összemosta a valóság bizonyítását az ABH 1994. 219. számú határozatban foglalt feltételrendszerrel, amely ugyanakkor a sértett személyes kvalifikáltságának hiányában nem is alkalmazható.

Mindezek alapján az ABH 1994. 219. számú határozat alkalmazhatóságának hiányában nem bírhatott volna relevanciával, hogy a vádlott szándékosan járt-e el vagy sem, ahogy az sem, hogy a vádlott az eljárása során megtartotta-e a szakmai sztemderdeket, végzett-e kutatómunkát stb., mivel a bűncselekmény megvalósul a közlés valóságtartalmától függetlenül. Amennyiben pedig a tényállítás vonatkozásában annak valóságtartalma nem értékelési szempont, értelemszerűen az sem érinti a bűncselekmény megvalósulását, hogy a terhelt a közlés valóságtartalma felderítése során szándékosan vagy gondatlanul járt-e el.

A vádlott büntetőjogi felelősség alóli mentesüléséhez az ABH 1994. 219. számú határozat alkalmazhatóságának hiányában kizárólag a valóság bizonyítása adhatott volna alapot, ugyanakkor a valóság bizonyítása során a bizonyítandó tény nem a vádlotti kutatómunka minősége, hanem a híresztelt tények valóságtartalma kellett volna, hogy legyen.

--O--

A valóság bizonyításának téves értelmezése azzal a következményekkel is járt, hogy a másodfokú bíróság elutasította a magánvád azon bizonyítási indítványait, amelyek a sérelmezett állítások cáfolatára szolgáltak volna, mivel a másodfokú bíróság azt vizsgálta a valóság bizonyításának körében, hogy a sérelmezett állítások valóban közölve lettek-e az újságíró vádlottal, amelyet viszont a másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás tükrében bizonyítottnak látott.

Mindezek alapján az ABH 1994. 219. számú határozat téves alkalmazásával és a valóság bizonyításának téves alkalmazásával a becsületsértő állításokkal szembeni büntetőjogi védelmet az indítványozó nem tudta érvényesíteni az alapeljárásban, ennél fogva az indítványozónak sérült az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésben foglalt jó hírnévhez való joga, és a XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga is.

--O--

Az indítványozó tisztában van azzal – amelyet az Alkotmánybíróság számos határozatában ki is kifejtett – hogy az Alkotmánybíróság nem szolgálhat egyfajta szuperbíróként, ennél fogva az Alkotmánybíróság a funkciójából adódóan nem az anyagi jogszabályok felülvizsgálatát végzi.

Az indítványozó azzal is tisztában van, hogy a bizonyítási eljárás felülmérlegelése sem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik, ennél fogva az sem támadható alkotmányjogi panasz keretében, hogy az alapügyben eljáró bíróság egy bizonyítási indítványnak helyt ad vagy sem.

Ugyanakkor amennyiben az anyagi vagy eljárási jogszabálysértés alapjogi sérelmet eredményez, az alapjog-sérelmet a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítése után az Alkotmánybíróság tudja kiküszöbölni.

A valóság bizonyításának téves értelmezésével és helytelen alkalmazásával az eljáró bíróságok olyan büntető anyagi jogi jogszabálysértést követtek el, ami meggátolta a magánvádlót abban, hogy az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében foglalt jó hírnévhez való joga megsértésének büntetőjogi jogkövetkezményeit a rendes bírósági eljárásban érvényesítse. Ennél fogva az anyagi jogszabálysértés az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésben foglalt jó hírnévhez való jog megsértését eredményezte.

A valóság bizonyításának téves értelmezése és helytelen alkalmazása eredményezte azt is, hogy mivel a valóság bizonyítása körében az eljáró bíróságok (a Fővárosi Törvényszék) nem a híresztelt tények valóságtartalmát határozta meg a bizonyítás tárgyának, elutasította a magánvádló minden olyan bizonyítási indítványát, amelyek a híresztelt tények megtörténtét cáfolták volna. Ennél fogva a bizonyítási indítványok téves anyagi jogi alapon történt elutasítása az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését is eredményezte.

--O--

A fentiekre tekintettel kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság 25.B.10.252/2021/15. sz. hozott ítéletének és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.11187/2021/3. hozott végzésének alaptörvény-ellenességét, mivel azok megsértették az indítványozó Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdése szerinti jó hírnévhez való alkotmányos alapjogát és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogát, ennél fogva kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a bírósági határozatokat megsemmisíteni szíveskedjék.

Egyéb nyilatkozatok, kérelmek

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az indítványozó kijelenti, hogy nem járul hozzá ahhoz, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasszal összefüggésben a neve nyilvánosságra kerüljön. Az alkotmányjogi panasz lényegének anonimizált módon történő nyilvánosságra kerüléséhez az indítványozó hozzájárul.

Budapest, 2022.12.30.

Tisztelettel:

indítványozó

képv.:
Dr. Dezső Antal
ügyvéd

Melléklet: ügyvédi meghatalmazás